

Dækning af Underskuddet i Finansaaret 1918—19 ved Driften af dens Tuberkulose-sanatorier. Lægger man alle disse Tal sammen, bliver det jo ganske vist et betydeligt Beløb, men naar man ved, hvilken Svøbe denne Sygdom er for Befolkningen, maa vi alle indrømme, at disse Beløb er vel anvendte, og derfor skal jeg paa Udvalgets Vegne anbefale Forslagene til Vedtagelse.

N. C. Christensen: Den ærede Ordfører gjorde Rede for de forskellige Bevillinger, der var opførte til Dækning af Underskuddet paa Sanatorieforeningernes og Tuberkulosesanatoriernes Regnskaber. Det er ret naturligt, at der under Forhold som dem, hvorunder disse Virksomheder har været henviste til at arbejde i de sidste Aar, har maattet fremkomme ret betydelige Underskud. Alle disse Institutioner er bundne til kun at maatte tage et bestemt Vederlag pr. Dag af hver Patient. Det er deres Opgave at helbrede de Mennesker, der er angrebne af Tuberkulose, og da der til denne Helbredelse kræves særlig god og nærende Kost og gode hygiejniske Forhold, er det indlysende, at deres Underskud bliver betydeligt større nu under disse Aars Dyrtdid end under normale Forhold. Og da det ikke gaar an at forhøje det Bidrag, der skal betales pr. Patient, er det ret naturligt, at man henvender sig til Staten og beder om et Tilskud. Dette har hele Udvalget været enigt om.

Men foruden de Institutioner, der her er Tale om, og til hvilke der er opført Bevillinger paa Finansloven, er der blevet indgivet Ansøgning — maaske af flere — men i hvert Fald fra Aalborg Kommunes Tuberkulosehospital om Dækning af dets Underskud. Det har imidlertid modtaget Afslag paa dette Andragende, og det har foranlediget, at jeg har rejst denne Sag til Samraad i Finansudvalget. Jeg mener nemlig, at lige saa rigtigt det er, at Staten ekstraordinært giver Tilskud til de forskellige Sanatorier, som dels private, dels Foreningen til Tuberkulosens Bekæmpelse har oprettet omkring i Landet, for at de kan fortsætte deres Virksomhed, lige saa rigtigt er det, at Staten giver forøget Tilskud til de kommunale Hospitaler, som har den samme Opgave. Nu er det imidlertid saaledes, at den Betaling, der maa tages paa Tuberkulosehospitalerne, kun er 2 Kr. 50 Øre pr. Dag, hvorimod den paa Sanatorierne er 3 Kr. Allerede dette forekommer mig at være noget urimeligt, fordi de Patienter, der anbringes paa Tuberkulosehospitalerne, mangan Gang er i en saadan Tilstand, at de trænger til bedre og kost-

barere Pleje end de, der kan anbringes paa Sanatorierne. Tuberkulosehospitalerne har bl. a. den Opgave at modtage de Patienter, som man ikke kan eller vil modtage paa Sanatorierne, enten fordi deres Sygdom er saa langt fremskreden, at der ikke er Haab om Helbredelse, eller fordi — det er i mange Tilfælde Grunden — vedkommende Patienter paa det Tidspunkt, da de søger Optagelse, er saaledes angrebne, at de har Feber i betydelig Grad, og saadanne Patienter modtages ikke paa Sanatorierne. Derimod modtages de paa Tuberkulosehospitalerne, og de kan ofte, naar de dér har været underkastede en Kur, ved hvilken det er lykkedes at bringe Feberen ned, bliver tjenlige til Optagelse paa et Sanatorium og endda opnaa Helbredelse.

Man vil altsaa se, at Tuberkulosehospitalerne har en dobbelt Opgave, dels den at modtage Patienter, som ved en passende Behandling kan bringes i en saadan Helbredstilstand, at de kan optages paa Sanatorier til Viderebehandling, dels den at modtage de Patienter, som Sanatorierne har opgivet. Det er en Opgave, som nødvendigvis maa tages op, og flere Kommuner har da ogsaa oprettet dels Afdelinger i deres Sygehuse, dels selvstændige Tuberkulosehospitaler, som paatager sig denne Opgave. Men nu har Forholdene medført, at der for Aalborg Kommunes Tuberkulosehospital i Regnskabsaaret 1917—18 er et Underskud af 152 Øre pr. Dag pr. Patient eller i alt 12 736 Kr. 75 Øre. Der har gennemsnitlig været behandlet 22,91 Patienter pr. Dag, og det er ikke alene Patienter, som er hjemmehørende i Kommunen. Naar nemlig et saadant Hospital faar Statsanerkendelse og eventuel Støtte til Opførelsen af Hospitalsbygningerne, saaledes som f. Eks. Aalborg Kommunes Tuberkulosehospital har faaet, maa det samtidig forpligte sig til at optage Patienter uden Hensyn til disses Bopæl. Paa dette Hospital er der blandt de behandlede Patienter 32,11 pCt. udenbysboende. Man vil altsaa se, at det ikke som Underskuldning for at unddrage de kommunale Tuberkulosehospitaler den samme Begunstigelse, som man giver private Hospitaler og Sanatorier, kan anføres, at de Folk, der er behandlede, udelukkende er Kommunens egne Patienter, og man vil forstaa, at dersom det Standpunkt fastholdes, at man ikke vil vde Tilskud til disse Hospitaler, vil det let have til Følge, at de vil søge at unddrage sig Pligten til at modtage Patienter, som ikke er under Kommunens Forsorg. De skal gøre det, men det er jo altid saaledes, at man mere eller mindre villigt kan udføre